బ్రైదర్‌కేస్‌లో నిద్రపోతున్న ఫైల్ వీపు చరిచి, లేపి, చంక నెత్తుకొని, వాకిలిని బలంకొద్దీ తన్ని తన సామ్రాజ్యంలోంచి వెలుపలికి వచ్చాడు మాధవ్.

ఫైల్లోనసర్టిఫికేట్లు అన్నింటిని పరామర్శ చేసి, కరస్పర్శచేసి, కాళ్లకు పని చెప్పాడు.

మిట్ట మధ్యాహ్నం ఒంటిగంట. భూమిమ్మించి ఆరడుగుల మనిషి. ఎర్రగా బలంగా శరీరం, నొక్కుల జుత్తు, వెడల్పు నుదురు. తిన్నని ముక్కు అందమయిన ముఖం ఇరవై ఏడేళ్లనాడు పుట్టినవాడు. బ్రహ్మచారి. లెక్కా జమా లేకుండా నడచి పోతున్నాడు.

నడిరోడ్డుమీద అడ్డంగా, నిద్రపోతున్న నల్లరాయిని లాగి ఎడంకాలుతో తన్నితే దొర్లుతూపోయి, మురుగు కాలవలో తల దాచుకొంది.

మాధవ్ కాళ్లు పని చేస్తున్నాయి.

ఎదురుగా రిక్షాలాంటి వస్తువు. అందులో మనిషిలాంటి పదార్థం. పదార్థంలో దొంగచూపు. ఆ చూపు పరిచయమే!

చిరపరిచితమయిన చూపూ ముఖమూ చూడబోతే రిక్షా దాటిపోయింది. మెడ ఏటవాలుగావంచి వెనక్కుచూస్తే, పెడవాటంగాపెట్టి రిక్షాలోంచి వెనక్కుచూస్తున్న ఆ పదార్థం తాలూకు తలకాయ అనబడే చీకటిలోంచి రెండు విద్యుద్దీపాల వెలుతురు పడి మాధవ్ ముఖం వెలిగిపోయింది.

కాంతితో. కమిలిపోయిన ముఖం కాంతిపోయిం తరవాత కందగడ్డ అయింది. వళ్లూ, కళ్లూ చెక్కిళ్లూ అదిరిపోయాయి.

పోయింది విలన్‌కాదు. ప్రభావతి! శూర్పణఖకాదు. సుందరి! సన్నగా ఎర్రగా ఎత్తుగా వుండే ఆమె వంగికూర్చుంటే ముచ్చటగా వుంది. కళ్లలో కాంతి సెలయేళ్లున్నాయి.

మాధవ్, ప్రభావతి—వీళ్ల పరిచయం అకస్మాత్తుగా అయిందికాదు. ఆరేళ్లనాటిది. ఆరోజుల్లో వాళ్లు ఫైనల్ ఎం. ఏ. లో క్లాసుమేట్స్! అప్పటిలో ఆమె కళ్లతో పిలిచేది. మాధవ్ శరీరంతో పలికేవాడు.

ప్రభావతి సెకెండ్ క్లాసులో పాసయింది. మాధవ్ ఫస్ట్‌క్లాస్. యూనివర్శిటీ ఫస్ట్. అంతేకాదు. ఇరవై సంవత్సరాల హైయ్యెస్ట్ మార్క్స్ రికార్డును — హిజ్ మాష్టర్స్ వాయిస్ రికార్డులాగా చాచి నేలమీదవేసి పగల కొట్టి సెబాష్ అనిపించుకొన్నాడు. అంతటితో వాళ్ల పరిచయం అంతంకాలేదు.

పరీక్ష పాసయినరోజే ఆమె తండ్రిదగ్గరకు టెలిగ్రాంలాగా వెళ్లాడు.

'మీ అమ్మాయిని పెళ్లాడతా' నని చెప్పాడు.

'తరవాత చెబుతా' రిప్లై టెలిగ్రాం ఇచ్చాడు పిల్లతండ్రి. 'మీ తల్లీ దండ్రీ పోయారుకాదా! లాభంలేదు!' తరవాత చెప్పాడు.

తందామనుకొన్నాడు మాధవ్. దాంతో కథ తారుమారవుతుందని వూరుకొన్నాడు.

పూర్తిగా వూరుకోలేదు. ఆ వూరి ఆడవాళ్ల కాలేజీలో ఆడలెక్చరరుగా చేరిన ఆడమనిషి ప్రభావతిని ఆగమన్నాడు. ఆగింది.

'ఏంటండీ!' అంది.

'ఏమన్నా అడుగుదామని' అన్నాడు.

'ఏమడుగుతారు?'

'పెళ్లి సంగతి!'

'ఎవరిపెళ్లి?'

'నా పెళ్లి—మీ పెళ్లి—మన పెళ్లి!'

'అంటే?'

'నన్ను పెళ్లి చేసుకొంటావా లేదా?'

'ఊఁ!'

'మరి ఆలస్యం?'

'ఉద్యోగం సంపాదించుకోండి'

ఆమె వెళ్లిపోయింది. మాధవ్ వళ్లు మండిపోయింది.

ఆడవాళ్లే చేస్తున్న లెక్చరరు ఉద్యోగం అతని కక్కరలేదు. రిసర్చిలో చేరదామనిపోతే తరిమేశాడు ప్రొఫెసర్.

ముందునుంచి వస్తున్న లారీ కీర్రుమంటు ఆగింది. వెనక కారు బర్రుమంటూ ఆగింది. రెంటికీ చెడ్డ రేవడిలాగా రెండింటికీమధ్య భజన చేస్తున్న మాధవ్‌ని ఎవరో భజన పరులు పక్కకు లాగారు.

'బ్రతికిపోయావ్ ఫో' అన్నా రెవరో.

'బ్రతికిపోయారు పొండి' అనుకొన్నాడు మాధవ్. రెండు యంత్రాల వెహికల్సనీ, యంత్రాల్లాంటి మనుష్యుల్నీ చూస్తూ.

తారురోడ్డుమీద తనదే ఈ రోడ్డంతా అన్నట్లుగా నడుస్తున్నాడు మాధవ్.

ఐ. ఏ. యస్. అతన్నే తన్నిందో, అతనే ఐ. ఏ. యస్‌ని తన్నాడో చెప్పటం అసాధ్యమే!

ఎందుకంటే, మాధవ్ యధాశక్తి పరీక్షలు వ్రాశాడు. యధా వోపికతో పేపర్లు పాసయ్యాడని ప్రకటించాయి.

అంతటితో అయిపోలేదు. ఆపైనే తద్దినం. తద్దినపు ఇంటర్వ్యూలో శక్తికిమించి సమాధానాలు చెప్పాడు. శక్తికిమించి సర్వీస్ కమీషన్ వాళ్లు సెలెక్ట్ చేయలేకపోయారు.

రెండుసార్లు పరీక్షలకు పంగనామాలు పెట్టాడు. రెండుసార్లూ ఇంటర్వ్యూ ఏగనామం చుట్టింది.

ఉన్నటుండి మూడేళ్లు మూతి ముడుచుకొన్నాయి. ఉద్యోగంలేదు. వచ్చే అవకాశం లేదు. కోరిన ఉద్యోగం వస్తుందనే ఆశ లేదు. అవకాశంతోపాటు వయస్సూ దాటిపోయింది.

కడచిన మూడేళ్లలో ఎన్నో ప్రకటనలు చూశాడు. ఎన్నో ఉద్యోగాలకు దరఖాస్తు—పళ్లు ఫలాలతో—సైడ్ బిజినెస్‌గా సమర్పించుకొన్నాడు.

ప్రయోజనం?

శూన్యంకాదు. ఇంటర్వ్యూలు వచ్చాయి. వెళ్లాడు. ఫైలు చూపాడు.

ప్రయోజనం?

శూన్యంకాదు. ఉద్యోగం రాలేదు. అంతే!

ఏదో ప్రత్యేకత మాధవ్ సొత్తు. విశిష్టత హక్కు. అవి ఆదరణ పొందలేక పోయాయి. పోతేపోయాయి అని కాళ్లు ముడుచుకూర్చోలేదు మాధవ్!

ఆమధ్య అతని జ్ఞాననేత్రం చులాగ్గా విచ్చుకొంది. దాంతో తూర్పు తూర్పుకాదనీ, మరేదోనని—ఇలాంటివే చాలా కొత్త సంగతులు తెలుసుకొన్నాడు.

నవ్వుతూ కనిపించే అందరూ నవ్వటం లేదనీ, ఏడుస్తున్న అందరూ ఏడవటం లేదనీ, తెలిసి ఆశ్చర్యపడి, లేచి పరుగు తీశాడు. మనుష్యులకు దూరంగా పారిపోవాలని. పిలుకాక కుప్పగా కలిపోయి, నేల

మలుపు తిరిగింది

మీదపడి, దెబ్బ తగిలితే అవురుమని ఏడ్చాడు.

మాధవ్ ఎప్పుడూ క్లాసుల్లోవుండే వందల్లో ఒకడుకాడు. అంతేకాదు. లోకంలోని వేలలోనూ ఒకడుకాడు. వాడు నేడేకాడు. ఏనాటికీ మాధవ్ నలుగురుకంటే భిన్నమైనవాడు.

ప్రత్యేకత గుర్తించుకొన్న రోజుల్లో అయిదు వందల జీతంలేని ఉద్యోగానికి అప్లికేషన్ పెట్టలేదు. జ్ఞాననేత్రం 'విచ్చుకొన్నతర్వాత మూడువందలకే తలవంచాడు. ఆమధ్య కిందచూపు వచ్చింది.

'హల్లో మాధవ్' జీపులోంచి పిలుపు!

నడిరోడ్డుమీద జీపు పక్కగా ఆగాడు మాధవ్.

'ఏం చేస్తున్నావురా?'

'రోడ్లమీద తిరుగుతున్నాను'

'ఏడిశావులే! అవేంటి?'

'సర్టిఫికేట్లు!'

'ఎక్కడికి పోతున్నావ్?'

'తగలెయ్యటానికి?'

'అవేం మాటలురా!'

'అంతేలేరా!'

జీపులో గొంతు డిప్యూటీ కలెక్టరు. మాధవ్ క్లాసుమేటు! ముష్టి థర్డ్‌క్లాసుతో నిక్కీ నీలిగి ఒడ్డునపడి ఎం. ఏ. అనిపించుకొన్న బాపతు. ఆకస్మికంగా అపరశూర్పణఖను పెళ్లాడాడు. ఆ అనందంతో మామగారు మహనీయుడు ఆకాశం అంత ఎత్తు పెరిగిపోయాడు. దెబ్బతో దేవలోకంలోంచి ఆ ఉద్యోగం వూడిపడింది.

మాధవ్‌ముఖంలో నిప్పు కణికలు తైతక్కలాడాయి. ఎటూ చూడకుండా నడుస్తున్నాడు. ప్రభావతి గుండెలో వెంటబడి వస్తూవుంది.

'మాధవ్! లెక్చరర్ పోస్ట్ ఎడ్వర్‌టైజ్ అయింది.'

'చూశాను!'

'అప్లై చేస్తావా?'

'చేయాలా?'

'చేయండి!'

'చేయను!'

'ప్లీజ్!'

'నో!'

ప్రభావతి ముఖంలో నెత్తురుచుక్క ఉందో లేదోకాని మాధవ్‌కి కనిపించలేదు. కన్నీరుంది. కనిపించింది. నెత్తురుచుక్క అయితే తుడిచేవాడేకాని, కన్నీటిజోలికిపోయేందుకు చేతులాడలేదు.

'అంతేనా?' అడిగింది.

'అంతే!'

ఆమె సన్నటి శరీరాన్ని బరువుగా ఈడ్చుకొంటూ వెళ్లింది. ఆకాశంలోనో, శరీరంలోనో మెరుపు మెరిసిందనీ, ఉరుం ఉరిమిందనీ అనుకొన్నాడారోజు.

ఆమె మాటలు వింటే మాధవ్ తలకి జ్వరం వచ్చింది. శరీరానికి తిక్కఎక్కింది.

'లెక్చరరుగా చేరాలి. పెళ్లి చేసుకోవాలి. సంచి కొనుక్కోవాలి. మార్కెట్టుకి పోవాలి. కూరగాయలు తేవాలి.' అనుకొంటే వళ్లు వణికిపోయింది.

ప్రభావతి తల్లిదండ్రుల చాటు బిడ్డ. మాధవ్‌ను మనసారా కోరుతున్న యువతి. ఉద్యోగం చేస్తున్న స్త్రీ. కుటుంబం పోషించే మగవాడు. పెళ్లాడవలసిన పసిపిల్ల!

మాధవ్ ఏకాకి! చదువు, తెలివి పేటలున్నవాడు. లోకం తెలియని వెర్రిబాగులవాడు. పెళ్లికోర్కె, ఉద్యోగం ఆశ, ఉద్యోగానికీ, ప్రభావతికీ పెళ్లి చేయాలనే తలంపూ ఉన్నవాడు.

రావలసిన ఉద్యోగాలు రాలేదు. చేసుకోవలసిన పెళ్లి చేసుకోలేదు.

ఎవరూలేక ఒంటరితనంతో చాలా క్రుంగి, ఎత్తు తగ్గిపోయాడు. చెప్పేవాళ్ళులేక పట్టుదల పిచ్చిగా తయారయింది.

తారురోడ్డుమీద నడుస్తున్న మాధవ్ కళ్లలోంచి నీటి బిందువులు జారి చొక్కామీదపడి, బనీనులోకి ఇంకి గుండెమీదికి జారిపోతే గుండెల్లో వున్న ప్రభావతికి చలి పుట్టింది.

కోపం ఎక్కువయింది. చేతులూ కాళ్లూ బిగుసుకుపోయాయి. చేతిలో ఫైల్ గాలికి పక్షిలా ఎగిరి, రాయిలా క్రిందపడింది. సర్టిఫికేట్సు, అప్లికేషన్ ఫారాలు, పేపర్ కట్టింగులు, ఇంటర్వ్యూ కార్డులు, కార్బన్ కాగితాలు, గుండుసూదులు, ట్యాగ్‌లు అన్ని చిందర వందరగా క్రిందపడ్డాయి.

ఎడా పెడాతీసి అడ్డదిడ్డంగా ఫైల్లో కుక్కుకొని, చాచి చాచి అంగలువేస్తూ నడుస్తున్నాడు. గత జీవితం కళ్లముందు రోడ్డుమీద నడచిపోతూవుంది.

పోయిన రెండేళ్లలో అప్లై చేసిన ఉద్యోగాలు— తిగలాడితే డొంకంతా కదిలినట్టే!

ఒక ఎగ్జిక్యూటివ్ సర్వీస్‌లో, ఉద్యోగానికి— అరువందలనుంచి రెండువేలుదాకా నెలజీతం—అప్లై చేయటానికి భయం వేయకపోలేదు.

అప్లై చేసి, టెస్ట్‌లన్నీ సంతృప్తి,

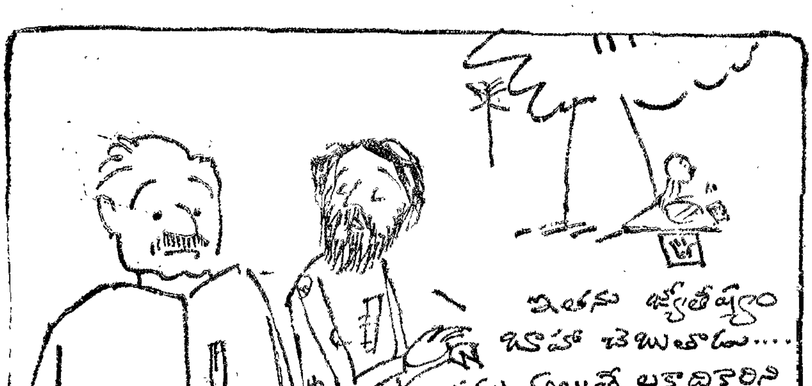

కరంగా పూర్తిచేసి ఉద్యోగం నూటికి నూరు పాళ్లు వస్తుందని నమ్మి, ఎదురు చూడటం లోనే కాలంహరించుకుపోయింది.

అయిదు సంవత్సరాల కాలం పోతూ పోతూ మాధవ్ ఆస్తినంతా ఆరగించి పోయింది.

దినపత్రికల్లో ప్రకటనలు చూచి చూచి విసిగిపోయి, తను దినపత్రికలో చేసే ప్రకటనకు నాలుగురోజుల నాడు పర్సులో ఉన్న మొత్తం పోగా మిగిలిన రూపాయి పావలాతో నాలుగురోజులు నావి అనిపించుకొని, పావలా మిగుల్చు కొన్నాడు.

ఇంకా పావలా పర్సు సామ్రాజ్యంలో ఏక్‌దిన్‌కా సుల్తాన్ లాగా సింహాసనం మీద కూర్చుని అట్టహాసం చేస్తూవుంది.

కడుపులో ఎలుకల గొడవను 'నోర్మూ య్' మని నోరుమూసుకొని తనగదిలో కూర్చున్న ఫస్ట్‌క్లాస్, యూనివర్సిటీ ఫస్ట్, ట్వంటీ—ఇయర్స్ రికార్డ్ బ్రేక్ చేసిన బ్రిలియంట్ ఎకనామిక్స్ స్టూడెంట్ దగ్గరకు ఎకనామిక్స్ లెక్చరర్ మిస్ ప్రభావతి లెక్కప్రకారం నడచివచ్చింది.

'ఏం?' అన్నాడు. నిజంగా అనాలను కొన్నాడు. తీరా అన్నాననుకొన్నాడు. అయితే అది ఆమెకు వినిపించలేదు.

'మాట్లాడరేం?'

మలుపు తిరిగింది

'ఊఁ!' అన్నాడు. మూలిగాడని, జబ్బు చేసిందేమోనని తలంచింది.

'మీ ఆరోగ్యం ఎలావుంది?'

'బాగుంది!'

'అలా వున్నారేం?'

'బాగానే వున్నాను— అదిసరేలే!—ఇలా వచ్చిందెందుకు'.....

'మీతో ఒకమాట చెప్పాలని.......'

'ఏమిటి? పెళ్లిమాటా?'

ప్రభావతి మెలికలు తిరిగింది. ఆ మెలి కలు పట్టుకొని అవతల పారేద్దామను కొన్నాడు. అయితే ఓపికలేదు.

'నిన్ను పెళ్లాడే ఓపికా, అవకాశం నాకు లేదు. క్షమించు.

తల్లిదండ్రులు లేకపోవటమే ఒక అన ర్హత అయినప్పుడు, ఆస్తిపాస్తులు ఉద్యో గం లేనప్పుడిక వ్యవహారం—వల్ల కాదే!

'మీరు ఉద్యోగం చేయక పోయినా ఫరవాలేదు.' అని ఆమె చెప్పిందో లేదో, 'పెళ్లికళ్ళల్లోంచి' అని కసురుకొని, దుప్పటి కప్పుకొని, ముసగర దీసుకొని—ఆమెబాధగా వెళ్లిపోయింది— బావురుమని ఏడ్చాడు.

మాధవ్ నడుస్తున్నాడు. కాలికి రాయి తగిలింది. చుట్టూ చూశాడు. కిళ్లీషాపులో దినపత్రిక వుంది. పేపరు తీసుకొని తన ప్రకటన చూశాడు. కళ్లలోంచి నీళ్లు జారాయి. అగ్గిపెట్టె తీసుకొన్నాడు. పావలా ఇచ్చాడు. చిల్లర తీసుకోలేదు.

పర్సు విశిష్టాద్వైతం బోధించింది. మురుగు కాలవలోకి విసిరాడు.

తిన్నగా ప్లేగ్రౌండ్ లోకి—తోవలేక పోయినా, పల్లేరుగాయల్లోంచి, నొప్పి తెలియకుండా కాళ్లు నడిచాయి.

సర్టిఫికేట్‌లకూ ఉద్యోగాలకూ ఋణాను బంధం, పదవివల్ల గౌరవం గలభా వస్తాయి. వ్యక్తిత్వం లేని వాళ్లకు ఉద్యో గం ఒక వ్యక్తిత్వం, ఉద్యోగం లేకపోయినా ధనసంపాదనా, బ్రతుకుదెరువూ దుర్లభం కాదు. మనిషి ఏపని చేసినా వాడి నిజ మైన వ్యక్తిత్వం ఏమిటో అదే మిగులు తుంది. తక్కిందంతా నటనా, మోసం.

అనుకొన్నాడు. ఫైల్ దభీమని నేల మీద పడేశాడు.

యస్. యస్. యల్. సి. పైకి తీశాడు. స్కూలుమాష్టర్ల ఆదరణ— నాన్నప్రేమ —మిత్రుల స్నేహం— స్కూలుజీవితం అంతా కళ్లముందు కదిలింది. నీళ్లు తిరిగాయి.

అగ్గిపెట్టె తీసి గీశాడు. యస్. యస్. యల్. సి.కి ముట్టించాడు. కళ్ల నీళ్లు కాలుతున్న కాగితాలుమీద పడ్డాయి. మంట గలిశాయి.

ఎం. ఏ. డిగ్రీ పుచ్చుకొన్నాడు. యూని వర్సిటీ కనబడింది. సంఘటనలూ జ్ఞాప కాలూ బ్లేడ్ కోతల్లాగా మెత్తగా తెగు తున్నాయి.

ప్రభావతి కళ్లు వళ్లంతా హూనం చేస్తున్నాయి. చదువూ—ప్రభావతీ పోటీ పడి పరుగు పందెం! చదువు ముందు పడింది. ఆమె ఓడిపోయింది.

అగ్గిపుల్ల గీశాడు. ఎం. ఏ. డిగ్రీ కాలి పోయింది. ఇంక ఫైల్‌కే నిప్పు ముట్టించాడు. సీత అగ్ని పరీక్షగుర్తుకు

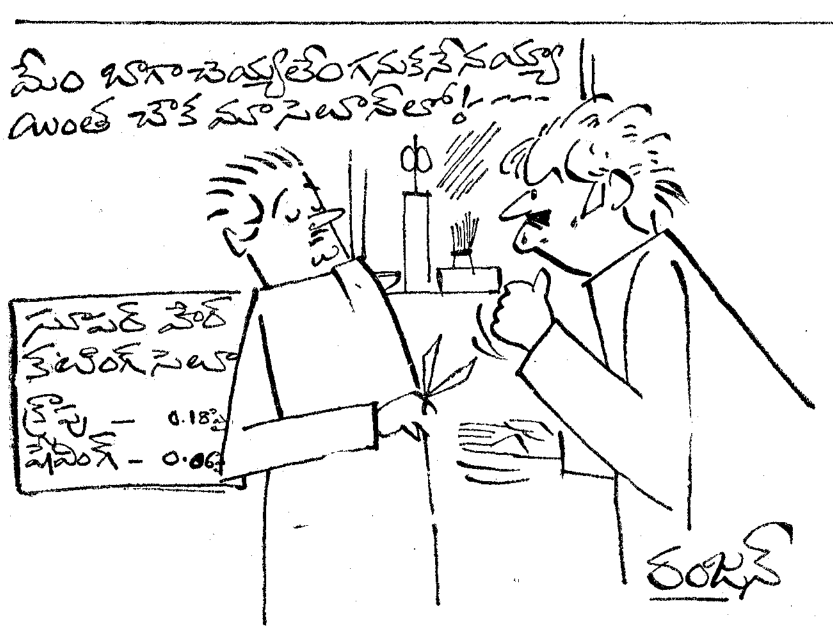

వచ్చింది. మంటలు నాల్కలు సాగుతున్నాయి. మంటల్లో ప్రభావతి కాంతి మంతంగా వెలుగుతూవుంది.

నేలమీద దినపత్రిక పడివుంది శవం లాగా. దాని శిరస్సు పట్టుకొని పైకి తీసి ప్రకటన చదివాడు.

'.......... మధ్యాహ్నం రెండు గంటలకు, ప్లేగ్రౌండ్‌లో............. ఈ పరిస్థితుల్లో........ ఈ కారణాల చేత.... నాసర్టిఫికేట్‌లన్నీ కాలుస్తున్నాను.........'

దాన్నీ మంటలో పడేశాడు. శవసంస్కారం పూర్తయింది.

కళ్లలోంచి నీళ్లు— ముక్కులోంచి రక్తంజారినట్లు—జారి మంటల్లో పడ్డాయి.

అప్పుడు కళ్లు మసక మసకగా కనిపించాయి. ఏదో కదలిక చూశాడు. అంతకు ముందేమీ కనిపించలేదు. కళ్లు తుడుచుకొన్నాడు. చూశాడు. ఎదురుగా మనుష్యులు ఏమో మాట్లాడు తున్నట్లు నోళ్లు కదులుతున్నాయి. మాటలు వినిపించటం లేదు.

మాధవ్ నీరసంగా కూర్చున్నాడు.

ప్లేగ్రౌండ్ పక్క రిక్షాదిగి, యువతి —ప్రభావతి— వడుతూ లేస్తూవుంది.

మాధవ్ చూశాడు.

వచ్చింది. పక్కనే కూర్చుంది. మంటలు చూచింది. 'ఎంతపని చేశారు' అంది. ఏడ్చింది. మాధవ్ కన్నీరు తుడిచింది.

చుట్టూ చూచింది. 'రండి' అంది. కళ్లు ఒత్తుకొని లేచింది. పసివాడులా నిలబడ్డాడు మాధవ్.

చేయి పట్టుకొని ప్లేగ్రౌండ్‌కడ్డంగా జనాన్ని తప్పుకొంటూ మాధవ్‌ను తీసుకు పోతూవుంది ప్రభావతి.

ఎదురుగా— పోస్టుమేన్!

కవరు ఇచ్చాడు.

మాధవ్ చించి, చదివాడు. చెప్పాడు. ఏదో కంపెనీ నుంచి—'నెలరోజుల్లో, ఎగ్జిక్యూటివ్ ఆఫీసర్‌గా... సర్టిఫికేట్‌లన్నీ చూపించి చేరాలి'.

ఋతుక్రమం ఆలస్యమైతే?

విచారపడవద్దు ప్రఖ్యాతిగాంచిన "దేవి పిల్సు" వాడండి

పూర్తికోర్సుప్యాకెట్టు 28 మాత్రలు వెల రు 11/-
సగంకోర్సు ప్యాకెట్టు 14 మాత్రలు వెల రు 6/50
వి. పి. పి. అదనము
ప్రతి చోటదొరకును

'దేవి పిల్సు' ముఖ్యంగా ఆలస్యమైన, క్రమముగాకాక పోయిన బాధతోకూడిన, లేక ఆగిపోయినబహిష్టుకు దేవిపిల్సు బాగుగ గుణమిచ్చును

1 అన్ని సందర్భములలోను శీఘ్రముగాను, అమోఘముగాను పనిచేయును.—
2 ఏస్థితిలోను ఆరోగ్యమునకు ఎట్టిహాని కలిగింపదు

MFRS - SEENU & CO., MADRAS-21

స్టాకిస్టులు: సిటీ ఫార్మ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్, రాంగోపాల్ వీధి, విజయవాడ-1.

కాష్మీర్ బొకె టాల్క్‌తో గంటల తరబడి పరిమళవంత ముగాను తాజాగాను వుండండి

పూలవలె తాజాగాను పరిమళంగాను వుండే కాష్మీర్ బొకె టాల్క్ మిమ్మల్ని మహావసంతో నింపుతుంది. దాని చల్లదనాన్ని, పూలరేకులలాంటి మృదు స్పర్శను, మనోరంజకమైన పరిమళాన్ని మీ చుట్టుప్రక్కలంతా అనుభవించండి. గంటల తరువాత కూడా ఎక్కువ సేపు నిలచే కాష్మీర్ బొకె టాల్క్ పరిమళము పూల మేఘము వలె మిమ్మల్ని ఆవరించినట్లుగా అనుభూతిని పొందుతారు.

కాష్మీర్ బొకె టాల్క్ అద్భుతమంగా సౌందర్యపరచే టాల్క్ మాత్రమే కాదు. అది బిడ్డంకొరకు కూడా అద్భుతమైనది. మీ ఇద్దరూ ఉపయోగించగం ఒకే పౌడర్ అందుబాటులో ఉండడం చాలా వీలు.

కాష్మీర్ బొకె

పురుషులు అమితంగా ఇష్టపడే పరిమళమైన టాల్కం పౌడరు కాల్గేట్ వారి ఒక నాణ్యమైన ఉత్పత్తి.